

Då den
högehrwürdige och
höglärde herrens,
her M. Christian
Walstenii, wäh...

Avolinus, Henricus Johannis

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Då
Den Hög Ehrewordige och Höglärde
Herrens /

**Herrn CHRISTIAN
WALSTENII,**

Wahlmeriterade Probstens och Kyrckio Herdens
i Wehmo och Localar församlingar

Saligen i Herranom affomnades

Testamen med förnämt och hederligt Gålls medfölje
Till sitt Hwiltorum beledsagades i Wehmo Sochns
Diöckerkyrckia den 11. Junii 1712.

Uttrade sig således
The förnähma Sorg-Bundnas Tienst skyldiga

Tryckt i Åbo af AND. Biorckman

är karta wandringz Tijd / wähl lijfnas wijd
en Strijd /

Som heel orolig är / ja mycket swår / ej blid:
Ty jåsom en Soldat / har onda dagar fleera /
in de man utaf slår för goda kund wårdera /
Når han på tog och March, och eljest uthi fält /
Skal wistas när hos the / som drista på åa bält /
Snart tryter honom Bröd / ja / många gång
gor Kläder /

Snart plågar honom Frost / snart Slagg och rustat Wåder /
Da witer sönnen bort / utbur hans ögna paar /
Den fridsens käre Barn / til Nöje hemma taar /
Swart lämnas bader det / om jag så torde nämna /
Och ej på denna gång / här oomvörder lemna /
Som han wijd swåra pall, står uth och är som Mur /
Strängt stälter på sin Påst at fåta der sin tour,
Tå heeta Kulorna / omkring des öron susa /
Och grymma fiendens / förtroppar på en brusa /
Wist hånger Lifwet hans / så knasse som på en Nål /
Gud hielpe alla dem / som såledz stå til Mål /
Så går thet allom til / som här i lifwet lefwa /
Och mellan los och last / på runda Jorden swåfwa /
Der en til lijda södz / måst af dhe frommas Taal /
Som oundwiligen / här hafwa Pust och Orwaal :
Den ena på sin krop / bår en Hiobs wårck och sweda /
är ofta swag och laam / man måste honom leda :
Den andra sinas Nöd / med gamla Jacob höör /
Thet honom mycket ondt / i ålderdomen giör /
Hålst når likt böljorna / olyckor sig på trångia /
Och enom söta Kåst / med bittra Krydder mångia /
Då blifwer tiden lång / då wil man giärna döo /
Och önskar dufwans hielp / undslippa denna döo :

Exempel här uppå / kom jag will tig nu wissa /
 Fölg oförtruten mig / och skäligt honom prissa ;
 En Probst Höglårder Man / här lagder uppå bäär
 En trogen HERRans Präst / den gladlig från of går /
 Som födde HERRans hiord / med dyra Himmelsk gåfwa /
 Och lärde dem med flit / sin skapare rät lofwa /
 Han kämpa manliga lop på sin wadiobaan /
 Bar märcke och Faveur, samt lijda mycket waan /
 War i sin lefnadz tijd / eij achta thet han tröttna /
 Tå han i pino stor / med ångest swetten blöttna /
 Des dunk och linne klåd / som och des öfwer tåck
 The ofta woro så / man dragit dem uhr bäck.
 Alt tetta hafwer han / i döden öfwerwunnit.
 Och lycklig från des krig / til ånda måhlet hunnit /
 Til ewig frögd och roo / til rätta fridsens land /
 Der han för Segren sin / bår Palmer i sin hand /
 Där själen hugnås ren / tils kroppen blifwer tagen /
 Ditt urhi härlighet / på sidsta Domedagen /
 Emeller tijd sof sött / i Jesu kåra famn /
 Säll redlig wandringz man / som sunnit säker hann /

Dese ensaldige doch wålmeeene Rader Sahl
 Der Probsken til sidsta Åhretens låmz
 nade den Honom höge A Gheade.

 En trogen HERRans Präst / en Probst bekant i nordn /
 Som werlden / med sin Gud berömligt genom gåt /
 I dag ledsagat blir til kroppen ned i Jorden /
 Sen Sjålen / efter Sorg sin dehl / i glådien fåt /
 Och seen hans loford är i frommas minne skrifwit /
 At med beröm hos them förblifwa alla daer
 Så länge någon mins then lefnadz bild han gifwit /
 Så länge wißheet dygd och flit sit wårde haer.
 Förthenkul / kaster bort Ehr sorg och ångslans jåmmer /
 I högt bedröfwade / och täncker mera på /
 At han / hvars bortgång nu / Ehr sära hiertan klåmmer /
 I Lambsens Bröllops Sal skal Ehr til mötes gåå /
 Och at en nådig Gud som alt allena råder /
 Sielf lindrar alt beswär och blifwer Ehr för swaar /
 Skönt han en Sorge-Kalet / har sticket urhi nåder /
 Så är och blir han doch Ehr Gud och hulda Jaar !

Men

Men märck o! säkra werld/ then sanning kan ej quällas/
At intet ämnet är/ til alla Jordisf- ting/
Som jämtwål äfwen-ledz med intet hinna täljas
När i förgänglighet altsammans gåt i kring/
Oy Himlens klara blöf med många stierne-troppar/
The wändas wälswa bys och stielpa entlig sä/
At the med Jorden sielf/ och alla Jordske kroppar/
Til intet blifwa och i ämnet ända sä.
Så är thet äfwen sant at lilla werlden bytes/
Bthi ett annat skick/ och at förändring skier/
När hennes hydda plat af döden nederbrutes/
Hwar om of thenna dag et kraftigt wis ord gier. !
Drif therför sönnen uth lät säkerheten fara/
O usla Menniskio barn! tin gång inrätta sä/
At i the sällas hoop tu må inskrefwen wara/
När alla Menniskior sidst beständigt hemwist sä.

GABRIEL ERICHSSON.

